

KAMU HİZMETLERİNİN İŞLETİLMESİ

ÖZET: Devletin son yıllarda değişen yapısı kamu yönetimi anlayışını derinden etkilemiş ve bu etkileşim kamu hizmeti sunumuna sirayet etmiştir. 20. yüzyılın sonlarına doğru hızlı bir yükseliş ve yayılma sağlayan Yeni Kamu Yönetimi anlayışı devletin hesap verebilir, verimli, denetlenebilir ve müşteri odaklı bir yapıya bürünmesine neden olmuştur. Aynı süreçte ortaya çıkan Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlarda hassas alanları regüle ederek, bu yeni anlayışı somutlaştırmışlardır. Yaşanılan değişimin gerisinde kalmamak ancak değişimi anlamak ve analiz etmekle mümkün hale gelebilir. Çalışmanın âmâcıda bu yöndedir.

ANAHTAR KELİMELE: Kamu Hizmeti, Yeni Kamu Yönetimi, Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar

Giriş

Devlet veya diğer kamu tüzel kişileri tarafından veya hut bunların gözetimi ve denetimi altındaki diğer kişilerce, kamunun genel ve ortak gereksinimlerini karşılamaya yönelik faaliyetler olarak tanımlanan kamu hizmetinin yapısı, değişen yönü nedeniyle farklılığa uğramıştır.

Dünya ölçeğinde iktisadi krizlerin tetiklediği, işletme bilimi ile teknolojik alanlarda meydana gelen gelişmeler ülkelerin kamu yapılanmalarını değişime zorlamaktadır. Küreselleşme olgusu, teknolojik değişimler özellikle de bilişim teknolojilerinde meydana gelen hızlı gelişmeler toplumsal yapıyı değişime zorladığı gibi insanların ihtiyaçlarını hem nitelik hem de nicelik olarak farklılaştırmaktadır. Devletin yerine getirdiği kamu hizmetlerinin nitelik ve nicelik farklılaşması bu hizmetlerin sunumuna uygun yeni örgütlenmeleri, bu örgütlenmeler uygun kamusal ilişkileri ortaya çıkarmaktadır.¹

Ufuk ÜNLÜ

Başbakanlık Müfettiş Yardımcısı,
Başbakanlık Teftiş Kurulu

1 ARSLAN, Nagehan Talat (2010) "Klasik – Neo Klasik Dönüşüm Süreci: Yeni Kamu Yönetimi", C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2, s:22.

Bu gelişmeler, bireyin her alanda olduğu gibi, yönetim alanında da bilgi dağarcığını artırmış ve yönetsel konular hakkında daha fazla bilgiye sahip olmasını sağlamıştır. Bu yeni dönemde devlet ve toplum arasında yeni etkileşimsel ilişkiler gelişmiş ve sivil toplum da önemli bir güç haline gelmiştir.²

"Modern bilgi ve iletişim teknolojileri farklı gruplara seslerini duyurma fırsatı verirken, vatandaşların ihtiyaçlarının daha az maliyetle ve daha iyi karşılanmasına yönelik şeffaf ve hesap verilebilir kamu hizmeti talepleri de hızla büyümektedir"

Modern bilgi ve iletişim teknolojileri farklı gruplara seslerini duyurma fırsatı verirken, vatandaşların ihtiyaçlarının daha az maliyetle ve daha iyi karşılanmasına yönelik şeffaf ve hesap verilebilir kamu hizmeti talepleri de hızla büyümektedir. Bu sebeple hükümetler, vatandaş talep ve ihtiyaçlarına cevap verme yönünde her geçen gün daha da artan baskılarla karşılaşmaktadırlar. Bu baskılar, ağırlıklı olarak; yönetim tarafından bilgilendirilme, kamu politikaları ve hizmetlerin sunumu ile ilgili karar alma süreçlerine katılma ve bu süreçte belirleyici olma, ihtiyaçlara uygun kamu hizmetlerinden yararlanma ve kalite-maliyet unsurları dikkate alınarak seçim şansına sahip olma şeklindeki taleplerden kaynaklanmaktadır.³

1970'lerin ortasından itibaren hükümetler ciddi mali krizlerle karşı karşıya kalmaya başlayınca, tüm dünyada devletin klasik sınırlarına dönmesi, verimlilik esasına göre örgütlenmesi ve özel sektör değerlerinin, tekniklerinin ve pratiklerinin kullanılması gibi yeni düşünceler gündeme gelmiştir. Bu şekilde özel sektör menşeli yönetim fonksiyonunun, klasik kamu yönetiminin ve politika yapımından daha önemli olduğu görülmüştür.⁴

2 ÇUKURÇAYIR, M. Akif ve SİPAHİ, Esra B. (2003) "Yönetişim Yaklaşımı ve Kamu Yönetiminde Kalite", Sayıştay Dergisi, Sayı:50-51, s:35.

3 ÇUKURÇAYIR ve SİPAHİ, a.g.m., s:35.

4 ÖZER, Akif (2005) "Günümüzün Yükselen Değeri: Yeni Kamu Yönetimi", Sayıştay Dergisi, Sayı:59, s:4.

Bütün bu gelişmeler ışığında, devletin değişen yönü ve bakış açısı nedeniyle kamu yönetimi olgusunun içerisine yerleşme, yönetim ve özelleştirme kavramları dâhil edilerek Yeni Kamu Yönetimi (YKY) anlayışı, bir başka ifadeyle kamu yönetiminde "işletme yöneticiliği" anlayışı ön plana çıkmış, diğer yandan regülasyon politikasına bağlı olarak Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar kurularak kamu hizmeti sunumunda devlet düzenleyen ve denetleyen bir örgüt haline gelmiştir.

Bu çalışmada, değişen kamu yönetimi anlayışının kamu hizmet sunumuna etkileri üzerine değinilecektir. Kamu idaresi, Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı ve Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar hakkında bilgi verildikten sonra sonuç bölümüyle çalışmamız nihayeteendirilecektir.

I. Kamu İdaresi Kavramı

Devlet, birleştirici bir hükümlan kurum ve hükümet olmaktan başka, sosyal güveni ve düzeni garanti altına almaya, bireysel faaliyetleri tamamlamaya ve toplumun korunması, refahı ve gelişmesi için gerekli olan varlıkları ve hizmetleri sağlamaya yönelik somut bir faaliyette bulunduğu "kamu idaresi" (kamu yönetimi) olarak ortaya çıkar.⁵ Kamu idaresi kavramı yasama, yürütme ve yargı faaliyetlerini kapsar.

Ayrıca yasama gücünün koyduğu emirleri gerçekleştirmeye yönelik tamamlayıcı emirler koyma görevi de idareye aittir. Bütün bu görevler özel organlar vasıtasıyla yerine getirilir. Kendilerine idari faaliyette bulunma yetkisi verilen bu organlar kamu idaresini oluştururlar.⁶

Dolayısıyla, kamu idaresi kavramıyla, sadece teknik ve dar anlamıyla kamu idaresi kastedilmemektedir. Kamu idaresi kavramı, devletin üç temel fonksiyonu konumundaki Yasama, Yürütme ve Yargı faaliyetlerinin yanı sıra, devletin ve diğer tüm kamu kurumlarının faaliyetlerini de kapsamaktadır.⁷

5 TOROSLU, Nevzat (2008) "Ceza Hukuku Özel Kısım", Savaş Yayınevi, 3. Baskı, Ankara, s:271.

6 TOROSLU, a.g.e., s:271.

7 SOYASLAN, Doğan (2005) "Ceza Hukuku Özel Hükümler", 5.Baskı, Ankara, s:511.

II. Tarihsel Gelişim

20. yüzyıl öncesine kadar siyasal iktidarlar, sürekli olarak sorunların çözüm yerleri olarak düşünülmüş, geleneksel kamu yönetimi ve kamu politikası yaklaşımları, bu süreçte geçerliliklerini sürdürmüştür.⁸

Neo liberal düşüncenin etkisiyle 20. Yüzyılın son çeyreğinde kamu yönetimi anlayışı, siyasal ve akademik alanda önemli bir tartışma konusu haline gelmiştir. 1970'li yıllarda ortaya çıkan ekonomik bunalım ve sosyal devleti sorgulayan liberal hareketin etkisiyle, devletin rolü tartışılmaya başlanmıştır. Sınırlı bir devletin yanında ekonomik, etkin ve etkili kamu hizmet sunumu sağlayabilecek yeni yönetsel yapılar oluşturma arayışına girilmiştir.⁹

1980'li ve 1990'lı yıllar, birçok gelişmiş ülkede kamu sektörü yönetiminde önemli bir dönüşüme tanıklık etmiştir. Katı, hiyerarşik ve bürokratik kamu yönetimi, esnek, piyasa tabanlı kamu yönetimine dönüştürülmüştür. Bu durum yönetim tarzında basit bir değişiklik olarak algılanmamış, genelde uzun süredir birçok ülkede hakim konumda olan klasik kamu yönetiminde bir paradigma değişikliği olarak görülmüştür.¹⁰

Bu süreçte kamu yönetimi yaklaşımının ikamesi olarak işletme yönetimi yaklaşımı görülmüştür. 1980'li ve 1990'lı yıllarda yükselen bir kavram olarak YKY yaklaşımı, değişimi yakalamakta daha başarılı olan özel sektör kuruluşlarına egemen olan işletme yönetimi değerlerini kamu sektörüne taşımak olarak özetlenebilir.

Farklılaşan kamu yönetimi anlayışı ve kamu hizmet sunumunda oluşturulan yeni örgütler değişimin günümüz toplumlarında halen devam ettiğini göstermektedir.

III. Yeni Kamu Yönetimi Anlayışı

Yeni kamu yönetimi anlayışı klasik yönetim anlayışı-

8 ÖZER, a.g.m., s:4.

9 KARCI, Şükrü Mert (2008) "Yeni Kamu İşletmeciliği Yaklaşımının Temel Değerleri Üzerine Bir İnceleme", Akdeniz İ.İ.B.F. Dergisi, Sayı:16, s:41.

10 ÖMÜRGÖNÜLŞEN, Uğur (1997), "The New Public Management", AÜSBF Dergisi, S.52, s:517.

na bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Bu yaklaşım tarzı "yeni kamu yönetimi", "piyasa odaklı yönetim", "kamu işletmeciliği" gibi adlarla da isimlendirilmektedir.¹¹

Küreselleşme ile birlikte, daha önce kalkınmanın motoru olarak görülen devlet, artık sorunun kaynağı olarak görülmeye başlanmış, devletin küçültülmesi gerektiği savunulmuş ve devlet, nasıl küçültülecek/düzenleyici bir hale getirilecek sorusuna verilecek cevaplar şu üç anahtar kelime ile ifade edilmiştir: Küreselleşme, yerelleşme, yönetişim.¹²

"Yönetişim anlayışıyla birlikte vatandaş merkezli; devlet, özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının bir araya gelerek hizmet sunumunu gerçekleştirdikleri bir mekanizma oluşturulmaya çalışılmıştır"

Devletin sorun olarak görülmesi ve küçültülmesi isteği kamu hizmetlerinin merkezi idareden yerel idarelere ve bağımsız idari otoritelere transferine neden olmuştur. Yönetişim anlayışıyla birlikte vatandaş merkezli; devlet, özel sektör ve sivil toplum kuruluşlarının bir araya gelerek hizmet sunumunu gerçekleştirdikleri bir mekanizma oluşturulmaya çalışılmıştır.

YKY anlayışı bir paradigma değişimidir. Bu anlayışla klasik yönetim ekolünün bütün değerlerine alternatifler getirilmektedir. Klasik yönetim eleştirilirken ekonomik rasyonellik esasına göre yeni öneriler sunulur. Bu öneriler de iktisat, işletme bilimleri ile küreselleşme sayesinde kendi algılamalarına göre kamu-yu şekillendirmektedir.¹³

Yaşanan bu gelişmeler bürokraside işletme yönetiminin egemen kılınması düşüncesinin bir sonucu olarak görülmüştür. YKY yahut Yeni Kamu İşletmeciliği (YKİ) düşüncesi, idarelerin daha verimli çalışması

11 ARSLAN, a.g.m., s:27.

12 KAYIKÇI, Sabrina (2007) "Küreselleşmenin Kamu Yönetimi Paradigmasına Etkisi ve Türk Kamu Yönetimine Yansımaları", Mülkiye Dergisi, Cilt 31, Sayı:256, s:167-168.

13 ARSLAN, a.g.m., s:29.

için özerk olmaları gerekliliğine dayanmaktadır. Özerk birimler bağımsız kararlar alarak yönetimde etkinliği sağlayacaklardır.

Kamu işletmeciliği anlayışında vatandaş kavramından müşteri kavramına doğru bir kayma söz konusudur. Esnek üretim, uzmanlaşma ve özerk birimler önem kazanmıştır. Yine kaynak kullanımında israfın önlenmesi ve rekabete dayalı bir hizmet sunumu ilkeleri benimsenmiştir. Devlet küçültülmeli düşüncesinin yanında devlet piyasadaki bir girişimci gibi hareket etmelidir.¹⁴

YKİ çerçevesinde; refah devleti anlayışı içinde sosyal adalet, eşitlik, kamu malı, toplumsal sorumluluk, toplumsal dayanışma gibi kavramların yerini sınırlı devlet, özelleştirme, rekabet, gönüllüleştirme, bireysel sorumluluk, karlılık, verimlilik gibi kavramlar almıştır. Kamu yararı, kamu çıkarı, kamu güvencesi, ortak faydanın gözetilmesi gibi değerler zayıflarken, kişisel yarar, kişisel çıkar, kar elde etme, risk alma, girişimcilik gibi değerler gelişmiştir.¹⁵

İşletmecilik anlayışıyla sunulan kamu hizmetlerinin tarafsızlık, eşitlik ya da sosyal devlet olma gibi bir takım anayasal değerleri zedeleyip yok edeceğini öne süren görüşler olmakla birlikte, bu anlayışla demokratik unsurlara değer katarak katılımcılık ve özgür seçim ilkelerinin tüm topluma egemen olacağını savunan görüşler de vardır.

Türkiye’de ise bu anlamda çeşitli reform çalışmalarına hız verilmiş ve kanun tasarıları, stratejiler v.b. uygulamalar hazırlanmıştır. 2003 yılında başlatılan “Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma” çalışmalarını çerçevesinde Başbakanlık tarafından yayınlanan “Değişimin Yönetimi İçin Yönetimde Değişim” adını taşıyan kitap, kamu yönetiminde yaşanan evrensel değişimin ulusal bazda yansımaları olarak algılanmıştır. Söz konusu kitaba göre; dünyada yaşanan hızlı ve çok yönlü değişim özellikle yönetim anlayışında ve klasik bürokratik yapılarda köklü bir yeniden yapılanmayı gündeme getirmiştir. Yönetim anlayışını ve yapılarını köklü bir şekilde etkileyen veya uyaran değişim faktörleri, dört ana başlık altında özetlenebilir:¹⁶

- Ekonomi teorisinde değişim,
- Yönetim teorisinde değişim,
- Özel sektörün rekabetçi yapısı ve kaydettiği ilerlemeler,
- Toplumsal eleştiri ve değişim talebi ile sivil toplumun gelişimi.

Türkiye’de kamu yönetiminin yeniden yapılandırılmasında anayasa niteliği taşıyan ve “Değişimin Yönetimi İçin Yönetimde Değişim” sloganının temelini oluşturan 5227 sayılı “Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun” Cumhurbaşkanlığı tarafından kabul edilmeyerek geri gönderilmiş olmasına rağmen her zaman tartışma konusu olmuştur. Anılan Kanun, kamu hizmetlerinin sunumundaki yüzde seksenlik merkezi idare yüzde yirmilik yerel idare anlayışını tam tersi yönde çevirmesi, teftiş kurullarını tavsiye ederek iç denetimin hâkim kılınması ve benzeri köklü değişiklikleri nedeniyle eleştirilere uğramıştır. Kanun yapıcılar, veto edilen yasayı uygulamaya geçirebilmek için parça parça kanunlar halinde yürürlüğe koymayı denemişlerdir. 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi Kontrol Kanunu, 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 5302 sayılı İl Özel İdaresi Kanunu, 5393 sayılı Belediye Kanunu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ve düzenlemeleri halen devam eden birçok Kanun, YKY anlayışının bir neticesidir.

Türkiye açısından belirtilmesi gereken bir diğer nokta ise Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartının 1988 yılında imzalanmasının ardından, 1992’de 92/3398 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylanmasıdır. Türkiye, **sözleşmenin yirmi maddesini kabul ederek imzalamıştır. Sözleşmenin en dikkat çekici noktalarından biri subsidiarite (yerelleşme) ilkesidir. Hizmette halka yakınlık olarak Türkçe’ye çevrilen bu ilke, kamu hizmetinin hizmeti alan kişilere en yakın birimler tarafından sunulmasını ifade etmektedir. Böylelikle kamu yönetiminde etkinlik ve verimlilik artacaktır.**

IV. Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar

Öncelikle bahsetmemiz gereken “regülasyon” sözcüğü, belli bir faaliyete ilişkin olarak oyunun kurallarının belirlenmesi (düzenleme) ve bu kurallara riayetin sağlanması (denetim) olarak tanımlanabilir.¹⁷

14 ARSLAN, a.g.m., s:33.

15 SARAN, Ulvi (2004) “Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma”, Atlas Yayınevi, Ankara, s:19.

16 T.C. BAŞBAKANLIK (2003a) Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma 1. Değişimin Yönetimi İçin Yönetimde Değişim, Ankara, s:21.

17 TEPE, Berna ve ARDIYOK, Şahin (2004) “Devlete Yeni Rol: Regülasyon”, Amme İdaresi Dergisi, Cilt:37, Sayı:1, Ankara, s:107.

Devletin değişen yönüyle birlikte regülasyon kavramı karşımıza Düzenleyici ve Denetleyici Kurumları çıkarılmıştır. Devlet tekelindeki alanlarda özel sektör anlayışının ikame edilmesinin bu kurulların vasıtasıyla gerçekleştirilmesi gündeme gelmiştir.

Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar bir başka ifadeyle Bağımsız İdari Otoriteler, belirtilen ekonomik veya teknolojik alanı gözlemek için kanun ile kurulan yarı hukuki devlet kuruluşlarıdır. Tanımlanmış sınırlamalar çerçevesinde kanun gücüne sahip olan çeşitli düzenleme kuruluşları/otoriteleri, iddia edilen düzenleme ihlallerini kapsayan davaları kararlaştırmak için yetki ile donatılmıştır. Düzenleyici kurullara gerek duyulmasının nedeni; meclislerin, yeterli ve sürekli modern endüstri ekonomisindeki gelişmeleri yakından izleyememesidir.¹⁸

Devlet için yaşamsal öneme sahip olan sektörlerin düzenlenmesi ve denetlenmesi için kurulmuşlardır. Yaşanan yolsuzluklar ve siyasetçilerin bu yolsuzluklara sebep oldukları düşüncesi, bu kurumların meşruiyet kazanmasında önemli bir etki sahibi olmuştur. YKİ yaklaşımında, merkezi yönetimin genel politika yapma işlevi dışında başka görevleri olmaması, kamu hizmetlerinin sunulması ile ilgili faaliyetlerin özerk kamu kuruluşları aracılığıyla yürütülmesi gerektiği ileri sürülmektedir.¹⁹

Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar ile birlikte kamu bürokrasisi içerisinde yeni bir bürokrasi alanı yaratılmıştır. Bu yeni alan, devlet anlayışındaki değişimin bir yansımasıdır. Düzenleyen, denetleyen ve bunları bağımsız kararlar alarak yapabilen bu yeni örgütlerin sayısı giderek artmıştır.

Bağımsız İdari Otoritelerin çeşitli ülkelerdeki benzerlerine bakıldığında, önce ABD’de ortaya çıktığı görülmektedir. Kıta Avrupası açısından bakıldığında ise güçlü bir idare hukuku ve idari yargı sistemi bulunması nedeniyle, Anglo Sakson ülkelerinden daha sonra uygulanma başlamıştır.²⁰

18 DOĞRU, Cem (2007) “Dünya’da ve Türkiye’de Bağımsız Düzenleyici Kurulları Gelişimi”, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:9, Sayı:1, s:136.

19 KARCI, a.g.m., s:54.

20 KARAKAŞ, Mehmet (2008) “Devletin Düzenleyici Rolü ve Türkiye’de Bağımsız İdari Otoriteler” Maliye Dergisi, Sayı:154, Ankara, s:107.

Ülkemizde ise bu kurullar 1980’den sonra kurulmaya başlanmış ancak 2000’li yıllarla birlikte popülariteleri artmıştır.

Sonuç:

20. yüzyılın sonlarına doğru neo-liberal düşüncenin etkisiyle kamu sektörünün idaresi önemli bir tartışma konusu haline gelmiştir. Devlet çözüm üretmekten ziyade, sorunun kaynağı olarak görülmüş ve devletin küçültülerek kamu hizmet sunumunda daha verimli hale geleceği düşüncesi zihinlere hâkim olmuştur. Yeni Kamu Yönetimi olarak adlandırılan bu anlayış, özel sektördeki işletmeciliğin kamu örgütlerine yansımalarına neden olmuştur. Bu paradigma değişimi yerleşme, küreselleşme ve yönetim kavramlarını popüler hale getirerek, devletin hesap verebilir, verimli, denetlenebilir ve müşteri odaklı bir yapıya bürünmesi amaçlanmıştır.

Bu gelişmeler, YKY’nin somutlaştığı bir örgütlenme biçimi olarak Düzenleyici ve Denetleyici Kurumları kamu bürokrasisi içerisine dâhil etmiştir. Yaşamsal öneme sahip, doğal tekel konumundaki sektörlerin düzenlenmesi ve denetlenmesi için oluşturulan bu kurumlar, kamu bürokrasisi içerisinde bağımsız ve müdahalelerden uzak bir bürokrasi alanı oluşturmuşlardır. Kamu hizmetlerini yönlendirme ve işletme gücüne sahip Düzenleyici ve Denetleyici Kurumlar, görev aldıkları alanda izleme ve denetleme, regüle etme ve yaptırım uygulama yetkilerine sahip hale gelmişlerdir.

Bu değişimlerle birlikte, devletin kar eden bir kuruluş haline getirilmek istenmesinin devlet kurumunun sosyal olma ilkesiyle ters düştüğü söylenebilir. Devletin öncelikli hedefi kar etmek değil, hizmet sunmaktır. Devlet küçültülmeye müsait olmayan bir organizma olduğunu yüzyıllardır örnekleriyle göstermiştir. Asıl amaçlanan hizmet kalitesi ile hizmet sunumunun verimliliği ve etkinliği olmalıdır. Yeni bürokrasi alanları yaratmak eski bir evden yeni bir eve taşınmaya benzer ve bilinmelidir ki, yaşadığımız baş döndürücü bu teknolojik çağda mekânların yozlaşma eskimesi hiç de zor olmamaktadır.

Devlet anlayışındaki değişimler tarihin ilk dönemlerinden bu yana yaşanılmalı olmasına rağmen 20.

yüzyıldan itibaren teknolojik gelişmeler ve yaşanan mali krizler nedeniyle farklı devlet anlayışlarının hâkim oldukları zaman dilimleri oldukça kısalmış ve neredeyse her 20–30 yılda bir paradigmlar arasında geçişler yaşanmıştır. Dolayısıyla YKY'ne ilişkin görüşlerinde yıllar içerisinde daha uç veya daha orta noktalara gelmesi muhtemeldir.

Kaynaklar:

ARSLAN, Nagehan Talat (2010) “Klasik – Neo Klasik Dönüşüm Süreci: Yeni Kamu Yönetimi”, C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt 11, Sayı 2.

ÇUKURÇAYIR, M. Akif ve SİPAHİ, Esra B. (2003) “Yönetişim Yaklaşımı ve Kamu Yönetiminde Kalite”, Sayıştay Dergisi, Sayı:50-51.

DOĞRU, Cem (2007) “Dünya’da ve Türkiye’de Bağımsız Düzenleyici Kurulları Gelişimi”, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt:9, Sayı:1.

KARAKAŞ, Mehmet (2008) “Devletin Düzenleyici Rolü ve Türkiye’de Bağımsız İdari Otoriteler” Maliye Dergisi, Sayı:154, Ankara.

KARCI, Şükrü Mert (2008) “Yeni Kamu İşletmeciliği Yaklaşımının Temel Değerleri Üzerine Bir İnceleme”, Akdeniz İ.İ.B.F. Dergisi, Sayı:16.

KAYIKÇI, Sabrina (2007) “Küreselleşmenin Kamu Yönetimi Paradigmasına Etkisi ve Türk Kamu Yönetimine Yansımaları”, Mülkiye Dergisi, Cilt 31, Sayı:256.

ÖMÜRGÖNÜLŞEN, Uğur (1997), “The New Public Management”, AÜSBF Dergisi, S.52.

ÖZER, Akif (2005) “Günümüzün Yükselen Değeri: Yeni Kamu Yönetimi”, Sayıştay Dergisi, Sayı:59.

SARAN, Ulvi (2004) “Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma”, Atlas Yayınevi, Ankara.

SOYASLAN, Doğan (2005) “Ceza Hukuku Özel Hükümler”, 5.Baskı, Ankara.

TEPE, Berna ve ARDIYOK, Şahin (2004) “Devlete Yeni Rol: Regülasyon”, Amme İdaresi Dergisi, Cilt:37, Sayı:1, Ankara.

T.C. BAŞBAKANLIK (2003a) Kamu Yönetiminde Yeniden Yapılanma 1. Değişimin Yönetimi İçin Yönetimde Değişim, Ankara.

TOROSLU, Nevzat (2008) “Ceza Hukuku Özel Kısım”, Savaş Yayınevi, 3. Baskı, Ankara.